

## UZASADNIENIE

Alicja Wojciechowska, jako organ prowadzący, a jednocześnie dyrektor niepublicznego gimnazjum – I Prywatnego Gimnazjum w Białogardzie, za pośrednictwem ustanowionego pełnomocnika adwokata Michała Sobczyńskiego – współnika spółki partnerskiej Sobczyńscy Adwokaci z siedzibą w Poznaniu, zwanego dalej „pełnomocnikiem”, zwróciła się wnioskiem z dnia 8 stycznia 2014 r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie, odwołując się do uprawnień RIO w zakresie sprawowania nadzoru nad działalnością jednostek samorządu terytorialnego w zakresie spraw finansowych, o wydanie stanowiska w sprawie zasad i zakresu przyznawania dotacji z budżetu Miasta Białogard na uczniów niepełnosprawnych uczestniczących w zajęciach szkolnych w prowadzonych przez nią niepublicznych szkołach o uprawnieniach szkół publicznych. Regionalna Izba Obrachunkowa w Szczecinie uznała ten wniosek za skargę dotyczącą zadań lub działalności Burmistrza Białogardu w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego i na podstawie art. 231 w związku z art. 229 pkt 3 Kpa przekazała ją do rozpatrzenia Radzie Miejskiej Białogardu, jako organowi właściwemu do rozpatrzenia tej skargi.

Rada Miejska Białogardu, po zapoznaniu się ze stanowiskami pełnomocnika skarżącej i Burmistrza Białogardu, przedstawionymi na posiedzeniach Komisji Rady Miejskiej – Edukacji, Kultury i Spraw Społecznych oraz Rewizyjnej, uznała skargę z dnia 8 stycznia 2014 r. za bezzasadną.

Najpierw należy zwrócić uwagę na rozbieżność pomiędzy zakresem przedmiotu żądania wniosku pełnomocnika skierowanego do RIO, a treścią jego uzasadnienia. W żądaniu wniosku mowa jest o zasadach i zakresie przyznawania dotacji na uczniów niepełnosprawnych. Natomiast w uzasadnieniu przytoczona jest początkowo treść art. 90 ust 2a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.), zgodnie z którym dotacje dla niepublicznych szkół o uprawnieniach szkół publicznych, w których realizowany jest obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, przysługują na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na jednego ucznia danego typu i rodzaju szkoły w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez właściwą jednostkę samorządu terytorialnego pod warunkiem, że osoba prowadząca szkołę poda organowi właściwemu do udzielania dotacji planowaną liczbę uczniów nie później niż do 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji, a następnie stanowiska Naczelnego Sądu Administracyjnego, regionalnych izb obrachunkowych i Ministerstwa Edukacji Narodowej, wskazujące, że dotacja powinna być udzielana z budżetu jednostki samorządu

terytorialnego na uczniów faktycznie uczęszczających do niepublicznej szkoły bez względu na to, jaką planowaną liczbę uczniów podała do 30 września organowi właściwemu do udzielania dotacji organ prowadzący szkołę. Należy zgodzić się z tym, że może to być w rzeczywistości liczba mniejsza lub większa od planowanej liczby uczniów. To stanowisko jest od początku akceptowane przez Burmistrza Białogardu, co w sposób oczywisty wynika z pism Burmistrza kierowanych do skarżącej: z dnia 27 lutego 2013 r. znak EKS.4431.14.2013 i z dnia 20 czerwca 2013 r. znak EKS. 4431.39.2013. Oba pisma zostały zresztą dołączone do wniosku skarżącej. W pierwszym z nich w ostatnim zdaniu mowa jest o dotowaniu ucznia niepełnosprawnego taką kwotą dotacji, jak pozostałych uczniów tego gimnazjum. W drugim z nich, też w ostatnim zdaniu, mowa jest o braku podstaw do wypłaty dotacji podwyższonej z tytułu niepełnosprawności ucznia, a nie dotacji w ogóle.

Na ucznia niepełnosprawnego uczęszczającego do I Prywatnego Gimnazjum prowadzonego przez skarżącą udzielana była przez cały rok 2013 dotacja w wysokości zgodnej z przepisem art. 90 ust. 2a ustawy o systemie oświaty, a więc w wysokości równej kwocie przewidzianej na jednego ucznia gimnazjum w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez Miasto Białogard na uczniów gimnazjum. Rozbieżność stanowisk dotyczy zatem nie tego, że dotacja na ucznia niepełnosprawnego nie była w roku 2013 w ogóle udzielana temu Gimnazjum na ucznia niepełnosprawnego, ale że była udzielana – zdaniem skarżącej - w nieprawidłowej wysokości – w wysokości zaniżonej, nieuwzględniającej odpowiedniej wagi stosowanej przy ustalaniu uzupełniającej liczby uczniów w bazowym roku szkolnym w zakresie zadań szkolnych, stanowiącej element wzoru ustalającego przeliczeniową liczbę uczniów ogółem w bazowym roku szkolnym dla każdej jednostki samorządu terytorialnego będącej organem dotującym, między innymi gimnazja, o której mowa w ust. 2 pkt 4 załącznika do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie sposobu podziału części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego w roku 2013 (Dz. U. z 2012 r. poz. 1541).

Dla niepełnosprawności ucznia, o której mowa we wniosku – afazji ruchowej, jest to waga  $P_3 = 2,90$ . Z treści rozporządzenia wynika, że wagi są składnikami algorytmu podziału części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego z budżetu państwa, i nie służą do ustalania wysokości dotacji przysługującej na jednego ucznia w szkole niepublicznej, udzielanej z budżetu jednostki samorządu terytorialnego. Aby istniał obowiązek uwzględniania odpowiedniej wagi dostosowanej do rodzaju niepełnosprawności ucznia szkoły niepublicznej przy ustalaniu wysokości dotacji na jednego ucznia powinna istnieć podstawa prawna do jej stosowania. Należy jej szukać w treści art. 90 ustawy o systemie oświaty w brzmieniu obowiązującym z 2013 r. Nie ma jej w cytowanym we wniosku art. 90 ust 2a ustawy. Mowa jest tam tylko o kwocie przewidzianej na jednego ucznia danego typu i rodzaju szkoły w części oświatowej subwencji ogólnej, a więc biorąc pod uwagę algorytm podziału części oświatowej subwencji ogólnej w roku 2013, stanowiący załącznik

do powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej, będzie to waga  $P_{28} = 0,04$  – przewidziana dla uczniów gimnazjów dla dzieci i młodzieży. Jest to waga uwzględniana przez Miasto w wysokości dotacji udzielanej na niepełnosprawnego ucznia gimnazjum, tak jak na pozostałych uczniach gimnazjum.

Takiej redakcji przepisu art. 90 ust. 2a ustawy nie można uznać w kontekście innych przepisów art. 90 za „niedopatrzenie” czy „lukę” w przepisach, lecz za konsekwentne stanowisko ustawodawcy. Należy wziąć pod uwagę przepis art. 90 ust. 3 ustawy dotyczący dotacji dla szkół niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych niewymienionych w art. 90 ust. 2 ustawy. Także ten przepis nie przewiduje wyższej kwoty dotacji na ucznia niepełnosprawnego niż ta przewidziana dla ogółu uczniów tych typów i rodzajów szkół. Inaczej jest natomiast przy niepublicznych przedszkolach (art. 90 ust. 2b ustawy) i innych niepublicznych formach wychowania przedszkolnego (art. 90 ust. 2d ustawy). Jeśli chodzi o niepubliczne placówki wychowania przedszkolnego ustawodawca w obu przepisach wyróżnił uczniów niepełnosprawnych, przyznając im dotację w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola i oddziału przedszkolnego w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez jednostkę samorządu terytorialnego – gminę. Tak więc w sposób wyraźny widać, że gdy chodzi o niepubliczne szkoły o uprawnieniach szkół publicznych ustawa o systemie oświaty nie przewiduje przy udzielaniu dotacji z budżetu jednostki samorządu terytorialnego uwzględniania niepełnosprawności ucznia (art. 90 ust. 2a i 3 ustawy), natomiast przewiduje uwzględnianie niepełnosprawności uczniów uczęszczających do niepublicznych przedszkoli i innych niepublicznych form wychowania przedszkolnego (art. 90 ust. 2b i 2d ustawy).

Z powyższych względów należy uznać, że Burmistrz Białogardu, nie uwzględniając w wysokości dotacji dla ucznia niepełnosprawnego uczęszczającego do niepublicznego gimnazjum prowadzonego przez skarżącą odpowiedniej wagi, odpowiadającej rodzajowi niepełnosprawności ucznia, nie naruszył przepisów ustawy o systemie oświaty. W związku z powyższym skargę Alicji Wojciechowskiej dotyczącą działalności Burmistrza Białogardu w tym przedmiocie należało uznać za bezzasadną.

#### **Pouczenie o treści art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego**

Zgodnie z art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności, Rada Miejska może podtrzymać swoje stanowisko zawarte w niniejszej uchwale z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.